

Έχουμε εξασκηθεί πολύ στο μπαλέτο τελευταία και έχουμε δώσει παραστάσεις για τη μαμά και τον μπαμπά. Ανακάλυψα ότι η μπέρτα του μπαμπά κάνει τέλεια για αυλαία! Δείχνει φανταστική με ασημένιες παγιέτες κολλημένες πάνω... αν και δεν είμαι βέβαιη ότι ο μπαμπάς συμφωνεί με αυτό. Φάνηκε λιγάκι... ενοχλημένος την τελευταία φορά που είδε την καλύτερή του μπέρτα να εκτελεί χρέη αυλαίας.

«Είναι γεμάτη παγιέτες!» παραπονέθηκε. «Δεν είμαι μάγος, είμαι βρικόλακας! Οι βρικόλακες δεν φοράνε φαντεζί μπέρτες».

Ένωσα λίγο άσχημα τότε, αλλά μου πέρασε αμέσως, γιατί η μαμά κούνησε το μαγικό της ραβδί και οι παγιέτες εξαφανίστηκαν. Μπορεί να κάνει τέτοια κόλπα, γιατί είναι νεράιδα.

Εκείνη ήταν που ζωντάνεψε για μένα τον Ροζ Λαγό με μαγικά.

«Σαν καινούργια!» είπε και κάθισε σε μία από τις καρέκλες που είχαμε στήσει ο Ροζ Λαγός κι εγώ για το κοινό. Έκατσε κι ο μπαμπάς με τη μικρή μου αδερφή, τη Μελένια, στα γόνατά του και περίμεναν ν' αρχίσει η παράστασή μας.

Θα μας έκανε καλό να ασχοληθούμε λίγο με τις δραστηριότητες του σχολείου σου».

«Θα είναι το πρωί», είπα. «Ο μπαμπάς θα κοιμάται».

«Αυτό είναι αλήθεια», είπε η μαμά. «Τι κρίμα!»

Εγώ πάλι δεν το βρήκα καθόλου κρίμα. Απεναντίας ένιωσα μεγάλη ανακούφιση. Αλλά το απόγευμα, όταν ο μπαμπάς κατέβηκε για πρωινό, έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για την εκδρομή.

«Θα βοηθήσω!» είπε με ενθουσιασμό. «Θα κάνω μια εξαίρεση! Φέρε μου το στυλό!»

Κρατούσα το στυλό πίσω από την πλάτη μου.

«Δεν υπάρχει λόγος να έρθετε...» άρχισα.